

God spreekt recht!

Liturgiesuggesties:

Psalm 123: 1 en 2 of Schriftberijming 20: 1, 2 en 4

Psalm 33: 2 of Psalm 65: 1 en 2

Psalm 33: 7 of Psalm 19: 6 en 7 OB

Schriftlezing: 2 Koningen 17: 1-19 of Galaten 3: 101-4

Psalm 37: 1 OB

Schriftlezing: Psalm 50

Psalm 37: 2 OB of Psalm 34: 4, 7 en 9

Na verkondiging: Psalm 50: 2 en 7 Of Psalm 103: 1, 2 en 6

Psalm 68: 16 OB of Psalm 85: 3 en 4

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

De rechter heeft gesproken.

De veelbesproken omstreden film over de laatste verzoeking van Jezus van Nazareth mag in Nederland worden vertoond.

De rechter heeft gesproken: Geen reden film over Jezus te verbieden.

Na het zien van de film kwam mr. Asscher tot de overtuiging, dat de maker te werk is gegaan vanuit "zuivere bedoelingen en met een integere visie op zijn onderwerp."

De rechter heeft gesproken: De film is niet beledigend, kwetsend en grievend voor de 39 eisers, waaronder de stichting 'Stop de film'.

Had u een andere uitspraak verwacht?

Misschien dat velen op een andere uitspraak hadden ... gehoopt.

Maar het enige resultaat is dat de filmmaatschappij nu z'n f 75.000 aan publiciteitskosten in eigen zak kan houden.

De rechter heeft gesproken.

De aardse rechter.

De hemelse Rechter ... ?

*

Hij spreekt, broeders en zusters, jongens en meisjes, in Psalm 50.

Hij spreekt ... recht.

Over goeden en kwaden, over gelovigen en goddelozen.

"De God der goden, de HERE, spreekt en roept de aarde van waar de zon opgaat tot waar zij ondergaat.

Uit Sion, de volkomen schoonheid, verschijnt God in lichtglans.

Onze God komt en zal niet zwijgen, vuur verteert vóór zijn aangezicht, rondom Hem stormt het geweldig."

Psalm 50 is indrukwekkend als je tenminste de tijd neemt om hem goed te lezen.

De Psalm begint met de beschrijving van de komst van God.

Zijn komst met majesteit.

De God der goden komt ... in vuur en storm!

De woorden herinneren ons aan de verschijning van de HERE op de Sinai.

Toen Hij zijn verbond ging sluiten met zijn volk.

Dat machtige, indrukwekkende natuurgeweld - vuur en storm - ... het wijst op Gods indrukwekkende majesteit.

Want God is niet als een buurman bij wie je, met de modder nog aan je schoenen, ... even achterom de keuken kunt binnen wippen ... zo van ... oude jongens onder

elkaar.

Onze God is de hemelse majesteit, de heilige God, de Koning der koningen, de Rechter der rechters, de God der goden.

Als Hij komt ... komt Hij in verblindende luister om plaats te nemen op zijn rechterstoel ... als Aanklager en als Rechter.

God komt ... als Rechter!

Dat was wel wat anders ... in het paradijs.

Daar kwam God als Vriend van Adam in de hof.

Zij wandelden, spraken met elkaar.

Maar u weet ... daar ging het fout.

De mens wilde als God zijn.

De mens wilde zélf uitmaken wat goed en wat kwaad voor hem was.

De mens nam het recht ... in eigen hand.

En het ging mis. Goed mis.

De zonde kwam in de wereld en verkankerde als een voortwoekerend gezwel ...

Gods goede schepping.

Het was uit met de vriendschap.

Het oordeel kwam over het eerste mensenpaar.

De Rechter sprak zijn eerste goddelijke oordeel uit: Schuldig, sterven zul je, de dood!

*

't Is, broeders en zusters, jongens en meisjes, wel eens goed dat we die scherpe woorden weer tot ons laten doordringen - zeker nu we ons in deze week weer voorbereiden op de viering van het Heilig Avondmaal.

De Rechter heeft gesproken.

Voor toen ... en nu.

Hij roept de aarde over de gehele breedte en ook de hemel ... als getuigen op.

Getuigen: want die heb je nodig voor een rechtsgeldige rechtszitting.

Zonder getuigen geen rechtszaak.

Opvallende getuigen in Psalm 50: de aarde en de hemel.

De aarde en de hemel worden door de goddelijke Rechter als getuigen geroepen.

De gedaagde is ... Gods eigen volk, Israël.

Want in vers 5 lezen we: "Vergadert Mij mijn gunstgenoten ..."

Het zijn mensen die delen in de gunst, in de genegenheid, in de genade van God.

Zijn verbondsvolk.

Zij die het teken van zijn verbond aan hun lichaam dragen.

Bij alle kritiek die God op hen heeft, staat dát voorop: Israël ís Gods verbondsvolk.

Het staat in een bijzondere verhouding tot Hem.

En dat is iets geweldigs.

God heeft Zich aan Israël verbonden.

De majesteitlijke God heeft zijn bestaan aan dat van haar gekoppeld.

Dat is een wonder.

Dat betekent niets minder ... dan dat Gods uitverkoren volk - uit het bereik van de dood en de ondergang - is weggehaald en middenin het leven met de HERE is geplaatst.

Want als de HERE met zijn genade het leven van mensen binnenkomt en zich aan hen verbindt, komt het heil hun leven binnen.

Dat geldt, broeders en zusters, jongens en meisjes, ook vandaag.

Als God Zich in de doop aan een mensenkind verbindt, betekent dat niets minder dat dat zijn leven in het klimaat van het heil geplaatst wordt.

Hoe je je dat moet voorstellen?

Buiten - in de wereld - is het koud en kil, herfstig weer.

Binnen - in het Rijk van God verbond - is het warm en behaaglijk als in een subtropisch zwemparadijs.

De doop brengt je binnen dát klimaat van God.

Of misschien moeten we wel zeggen: je geboorte in een christelijk / in een gelovig gezin.

Blijf je er binnen, of wandel je weer naar buiten?

God geeft je de vrijheid om te gaan en staan waar je wilt.

Maar je begrijpt, jongelui, God wil niets liever dat je dicht bij Hem blijft.

Hij verbindt Zich aan je ... bij de doop.

Op je voorhoofd draag je - onuitwisbaar - het teken dat je bij Hem hoort.

En als je dan niet gedoopt bent, hoor je er dan niet bij?

Natuurlijk wel, want de HERE God wil niets liever dan dat je - door de deur van zijn Koninkrijk - door de Here Jezus Christus ... bij Hem binnenkomt.

Gunstgenoten ... zo worden in deze Psalm de mensen aangeduid die iets van die genadige God in hun leven hebben ontdekt.

Zijn verbondskinderen: U, jij en ik.

*

Maar niemand van ons wordt graag bij God ... op het matje geroepen.

Zeker niet, als het in het publiek, in het openbaar, in het bijzijn van getuigen gebeurt.

In Psalm 50 gebeurt het.

In een rechtszitting.

Israël, Gods eigen volk, Gods gunstgenoten, worden door de Here God ... op het matje geroepen.

In een publieke rechtzitting ... met aarde en hemel als getuigen.

Maakt ons dat niet wat onrustig, broeders en zusters, jongens en meisjes?

We vinden dat niet zo leuk.

Want als Gods volk door Hem op het matje geroepen kan worden ... betekent dat het ook ... met ons zou kunnen gebeuren.

Wij zijn immers óók volk van God.

Wij, die door het geloof, deel mogen uitmaken van dat volk van God.

Zou God ook ons ... voor zijn rechterstoel dagen?

Kijk nou eens diep in uw eigen hart / in uw eigen ziel?

Wat vind u daar nou van ... u, jij, ik, voor de rechterstoel van God?

Kijkt u zich dat voor stellen?

Kun jij je daar een beeld van maken?

Brr, liever niet aan denken?

Wat stel je je dan van God voor?

Een God voor die je een pluim op je hoed steekt: 'Goed gedaan joh! Doorgaan zo!'

Of misschien hoeft dát nu ook weer niet.

Het liefst - denk ik - zien we God als iemand die niet zo zwaar aan de dingen tilt.

Die ons leven niet zo heel erg precies neemt, zodat we ongestoord ons eigen gang-etje kunnen gaan en ons eigen leventje leiden.

Natuurlijk, God krijgt ook zijn deel:

- onze kerkgang;

- ons collectegeld;

- onze vrijwillige bijdragen.

En elke week twee kerkdiensten met psalmen en geestelijke liederen.

Maar voor de rest ... is ons leven van onszelf!

Wees nou eens eerlijk?

Wie denkt er vaak niet zo? Ieder het zijne - God dus ook - op zondag / een halve zondag maar verder in de week?

De Bijbel, broeders en zusters, jongens en meisjes, waarschuwt ons zó vaak voor deze slappe levenshouding, dat we daarin wel met een bijzonder taai onkruid te maken moeten hebben.

Een vrome, godsdienstige saus ... over een leven dat in wezen zichzelf handhaaft.

De Bijbel signaleert zo'n levenshouding zó vaak ... dat we er best wel eens wat onrustig van mogen worden en ons mogen afvragen ... hoe dat met ons zit.

Psalm 50 is één van die bijbelgedeelten waarin die waarschuwing doorklinkt.

Deze Psalm houdt ons een spiegel voor.

Het is goed om er vanmorgen, op deze voorbereidingszondag, eens in te kijken.

*

God klaagt zijn volk aan!

Als een rechter.

Hij spreekt zijn vonnis uit.

De goddelijke Rechter heeft gesproken!

Waarom dan toch?

Waarom klaagt God zijn verbondsvolk aan?

Waarom oordeelt God zijn volk?

Niet vanwege een tekort aan offers.

Die brengen ze in voldoende aantallen.

Er gaat geen dag voorbij dat er geen offers worden gebracht.

Er is geen sprake van ... dat Gods volk de offerdienst verwaarloost.

Gods gunstgenoten zijn heus wel godsdienstig.

Daar mankeert het niet aan.

Als je, broeders en zusters, jongens en meisjes, als toeschouwer eens een weekje op het tempelplein zou doorbrengen, zou je echt onder de indruk raken van al die offers die er gebracht werden.

En onwillekeurig zou je zeggen: Het zit wel goed met dat volk van God.

Kijk eens hoe vroom ze zijn en hoe ze hun best doen.

Ik moest bij deze woorden toch wel denken aan alle activiteit die er op dit ogenblik in onze gemeente plaats vindt.

Het is geweldig, hoe enthousiast er de afgelopen week is samengewerkt.

Er zijn ook heel wat tijd-offers gebracht.

En dat allemaal voor de kerk.

Voor het Koninkrijk van God.

Het heeft mijn hart verwarmd ... ik hoop ook dat van u en van jou.

En we gaan de komende weken ook hiermee door.

Ja toch zeker?

Maar - en dat leert ons Psalm 50 - vanmorgen ... God kijkt verder, en ook dieper, dan alleen maar naar een mooie buitenkant van onze gemeente.

Hij kijkt dwars door die buitenkant heen.

Hij kijkt naar datgene ... wat er binnenin ons zit.

En daar kun je de Here God niet mee om de tuin leiden.

Dat wordt in Psalm 50 wel duidelijk.

Kijk, broeders en zusters, jongens en meisjes, die buitenkant van het volk Israël ... dat zat wel goed.

Offers en nog eens offers.

Het kon gewoon niet op.

Maar van binnen ... in het hart ... dáár klopte het niet.

Israël dacht dat het wel goed zat met God.

Als je trouw je godsdienstige plichten vervulde:

- bijbellezen;

- bidden voor het eten en niet te vergeten ... danken erna;
- kollektegeld en vrijwillige bijdrage; allemaal goed en wel.
En als je gezondigd had, bracht je gewoon een extra offer en was alles weer okay.
En als je in tijd van benauwdheid en nood iets van God gedaan wilde hebben, ging je naar de tempel met een offerdier.
Daarmee was God wel over te halen om aan je verlangens en je wensen te voldoen en je te helpen.
Ik ben wel eens bang, broeders en zusters, jongens en meisjes, dat dit een heel taaie gedachte is.
Je vindt die ook in alle niet-christelijke godsdiensten terug.
Als je je plichten maar vervult, zit het wel goed.
Als je de HERE maar regelmatig iets toeschuift, is Hij je welgezind.

*

Die gedachte gaat vierkant in tegen wat de Bijbel ons leert.
God is onomkoopbaar, ... want Hij heeft alles al. Je kunt zijn gunst niet kopen met stieren en bokken of met wat dan ook.
Want het is allemaal al van Hem:
- het gedierte van het woud;
- het vee op de berghellingen;
- het gevogelte;
- wat zich roert op het veld.
Het is alles van Hem.
Hem behoort de wereld en alles wat daarin leeft.
U bent van Hem. jij en ik zijn van Hem.
Onze poes, onze hond, het varken en de koe, de kool en de spuitjes, de sla en de tomaat ... het is van God.
Hij heeft dat alles geschapen.
Ons geld, goed en ons leven.
Het behoort Hem ... uiteindelijk toe.
Daarom is het dwaasheid te denken dat wij God voor ons zouden kunnen winnen als wij er van onze kant maar genoeg tegenover stellen.
Wie het op die manier met God probeert aan te leggen, krijgt Hem juist tegen Hem.
Het is als met een rechter die je - met smeergeld - probeert om te kopen.

Nee, we hoeven Gods gunst, zijn genade, niet te kopen.
Want met die genade en die genegenheid is Hij al - aan het begin van ons leven - al naar ons toe gekomen, toen Hij zijn verbond met ons sloot.
We hoeven Hem niet over te halen onze kant te kiezen, want dat heeft Hij al gedaan ... voordat wij ook maar iets konden zeggen en presteren.
Gods heil kan niet gekocht worden!
Je zaligheid ... evenmin.
God schenkt het! Gratis!
En daarom verwacht Hij van ons geen omkooppogingen, ... maar lofoffers, dankbaarheid, de toewijding van ons leven aan Hem.

En als je leven in de knel komt en bedreigd wordt, als je bestaan in nood verkeert, ... dan hoeft je je niet suf te piekeren over de vraag waarmee je God op je hand kunt krijgen.
Dan hoeft je je niet af te vragen wat je Hem moet aanbieden om Hem voor jou te interesseren.
Dat is helemaal niet nodig.
Roep Hem maar.
Dat is voldoende.

Gewoon roepen, zoals een kind om zijn moeder roept als het gevallen is en z'n knie bloedt.
Dan hoeft zo'n kind niet eerst de aandacht en de hulp van z'n moeder te kopen met allerlei geschenken.
Geen sprake van.
Het hoeft alleen maar te roepen.
En dan is ze er.
En ze verzorgt z'n knie, drukt hem tegen zich aan en troost hem.
Zo is het, broeders en zusters, jongens en meisjes, nu ook als je leven klem komt te zitten, als het gekneusd en geschonden wordt, zegt de HERE.
Roep Mij dan maar.
En dan ben Ik er met mijn aandacht voor je en met mijn hulp.

*

Roepen. Hoort God ons nog wel roepen tot Hem?
Roepen tot God, broeders en zusters, jongens en meisjes, is vooral dat verlangen, dat God bij je komt.
Dat Hij - in je leven - genadig, vergevend en genezend aanwezig is.
Roepen, iemand roepen, ... dat is hem ook bij de naam roepen.
De HERE heeft die prachtige naam: Hoorder van het gebed.
Die naam geeft u, jou en mij, de vrijmoedigheid tot Hem te gaan, zonder de angst door Hem afgewezen te worden.
De HERE belooft, dat Hij helpen zal.
Maar dan op zijn wijze.
Schrijf Hem niet voor hoe en wanneer Hij helpen moet.
Hij weet het beste ... wat hulp en heil is.
Dat heeft Hij ten diepste laten zien in de komst van de Here Jezus.
Hij heeft de roep uit onze schuld en verlorenheid beantwoord.
Hij daalde ten hemel af ... om ons tot Hulp en Heil te worden.
Ten dage der benauwdheid roept een mens tot Hem.
Hij zal u redden en gij zult Hem eren.

*

De Rechter heeft gesproken.
Hij heeft zijn oordeel geveld.
Zijn oordeel over ons leven, onze overtredingen, onze zonden.
Wij roepen om hulp ... als ons leven ons benauwt.
Wij smeken om vergeving, om vrijspraak, om genade.
Als dat ergens zichtbaar en tastbaar wordt ... is dat aan de tafel van Gods verbond.
Volgende week weer Avondmaal.
We overdenken onze zonden en tekortkomingen, onze schuld en de straf die we hebben te dragen.
De Rechter heeft gesproken: 'Gij zijt des doods schuldig!'
Het vonnis is geveld.
Maar Jezus Christus greep in.
Zijn leven ... voor dat van ons.
Hij verwisselde van plaats.
Hij redde ons leven van de eeuwige dood.
Hij stierf ... wij mogen leven.
Genade voor zondaren.

Roep Hem aan!
Al wie de naam des Heren aanroept, zal behouden, zal zalig worden.

Wie, broeders en zusters, jongens en meisjes, deze week de rijkdom van de vergeving en de vrijspraak - voor het eerst of opnieuw - doorleeft, kan het niet laten aan de avondmaalstafel de HERE te loven en te prijzen.

Een paar vragen tenslotte aan het einde van een voorbereidingspreek voor uw zelfonderzoek:

- Staat u schuldig voor God, die een oordeel over uw leven spreekt?
- Vind u echt de redding in Jezus Christus het machtigste wonder van God?
- Is uw leven, is jouw leven, een lofoffer, waar de HERE vreugde aan beleeft?

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stadskanaal 25 september 1988

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !